

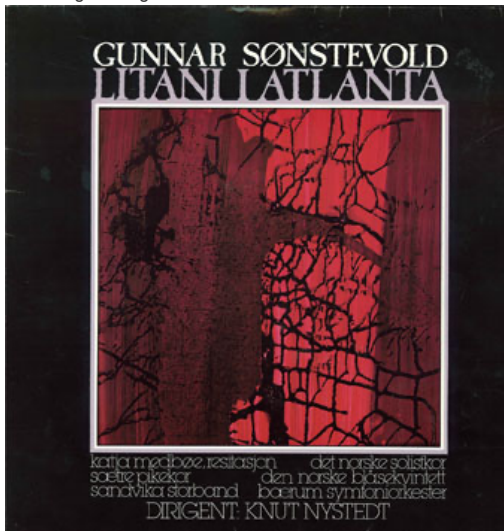
November 3, 2024

Click image for higher resolution

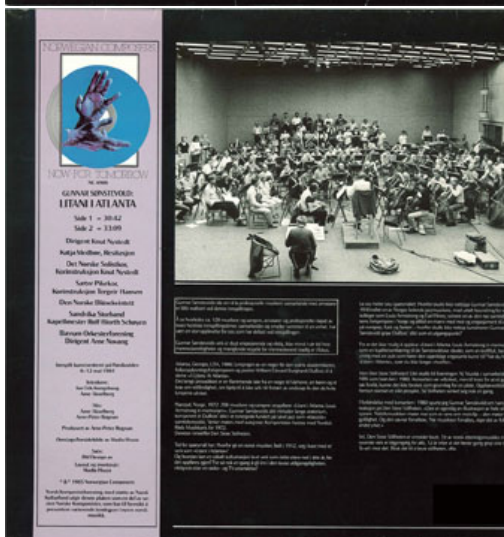
- Velkommen
- Konserter
- Plater
- Bandet
- Presentasjon
- Presseinfo
- Events og dans
- Kontakt

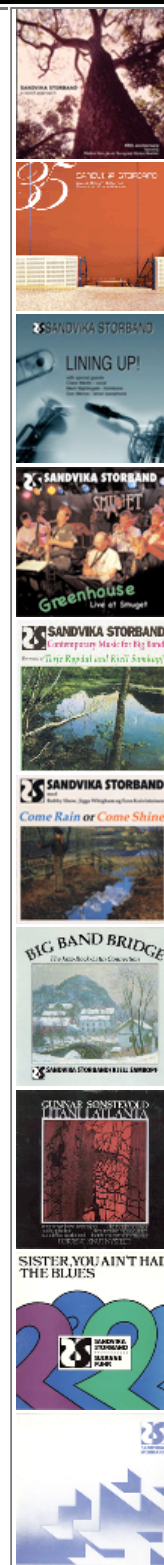
(ssb)

Sandvika Storband participated in the recording of Gunnar Sønstevoids major work, Litani at Atlanta 8.-12. May 1984 at the large studio at Høvikodden kunstcenter. The other participants were: Knut Nystedt, dir., Katja Medbøe recitation, Det Norske Solistkor, Sætre Pikekor, Den Norske Blåsekvintett and Bærum Okesterforening.

Sandvika Storband personell:
 Rolf Hiorth-Schøyen, dir, Morten Brenne, Ivar Røgeberg, Erik Halvorsen, Øystein Bøhler, Per Høglænd, tp, fl, Øistein Vethe, Torgeir Vethe, Bjørn Tveøy, Arne Opsahl, tb, Kåre Løchsen, Sigurd Morstad, Trond Mathiesen, Gunnar Jordfald, Knut Petterson, s, fl, Helge Aalefjær, p, Knut Mikalsen, g, Svein Therkelsen, b, Jens Ivar Dagestad, dr, Stein Stubberud.
 Høvikodden, 1984

S-ETRE PIKOR

Det første albumet som opplyser om de beste musikalske kreftene i Sandvika Storband. Her er komponistene som har skrevet musikken som blir spilt på dette albumet. Det er Gunnar Sønstevedt, Knut Nystedt, Katja Medboe og Bertram Samuelson. Dette er et album som viser den store musikalske bredden i Sandvika Storband. Det er et album som viser den store musikalske bredden i Sandvika Storband.

DET NORSKE SOLOIST

Det norske solistensemblet består av de beste musikere i Norge. De spiller sammen med Sandvika Storband og gir et uttrykk for den norske musikalske tradisjonen. De spiller sammen med Sandvika Storband og gir et uttrykk for den norske musikalske tradisjonen.

SANDVIKA STORBAND

Sandvika Storband ble etablert i 1997 og består av musikere fra Sandvika og omegn. De spiller sammen med Sandvika Storband og gir et uttrykk for den norske musikalske tradisjonen. De spiller sammen med Sandvika Storband og gir et uttrykk for den norske musikalske tradisjonen.

LEDELSE

Gunnar Sønstevedt
Knut Nystedt
Katja Medboe

MEMBERER

1. Torstein
2. ...
3. ...
4. ...
5. ...
6. ...
7. ...
8. ...
9. ...
10. ...
11. ...
12. ...
13. ...
14. ...
15. ...
16. ...
17. ...
18. ...
19. ...
20. ...
21. ...
22. ...
23. ...
24. ...
25. ...
26. ...
27. ...
28. ...
29. ...
30. ...
31. ...
32. ...
33. ...
34. ...
35. ...
36. ...
37. ...
38. ...
39. ...
40. ...
41. ...
42. ...
43. ...
44. ...
45. ...
46. ...
47. ...
48. ...
49. ...
50. ...

BÆRUM

SMEDORNESTER

Det er et album som viser den store musikalske bredden i Sandvika Storband. Det er et album som viser den store musikalske bredden i Sandvika Storband.

[Kjøp CDer eller LPer](#)

©Sandvika Storband 1997-2024

GUNNAR SØNSTEVOLD LITANI I ATLANTA

kotja medbøe, resitasjon det norske solistkor
søtre pikekor den norske blåsekvintett
sandvika storband bærum symfoniorkester

DIRIGENT: KNUT NYSTEDT

NORWEGIAN COMPOSERS

NOW-FOR TOMORROW
NC 4908
**GUNNAR SØNSTEVLVD:
LITANI I ATLANTA**

Side 1 = 30:42

Side 2 = 33:09

Dirigent Knut Nystedt

Katja Medbøe, Resitasjon

Det Norske Solistkor,
Korinstruksjon Knut Nystedt

Sætre Pikekor,

Korinstruksjon Torgeir Hansen

Den Norske Blåsekvintett

Sandvika Storband
Kapellmester Rolf Hiorth Schøyen

Bærum Orkesterforening

Dirigent Arne Novang

Innspilt kunstsenteret på Høvikodden
8-12 mai 1984Teknikere:
Jan Erik Kongshaug
Arne AkselbergMix:
Arne Akselberg
Arne-Peter Rognan

Produsert av Arne-Peter Rognan

Omslags/forsidebilde av Madla Hruza

Sats:
BM Design as
Layout og montasje:
Madla Hruza

© & © 1985 Norwegian Composers

Norsk Komponistforening, med støtte av Norsk Kulturfond utgir denne platen som en del av serien Norske Komponister, som har til hensikt å presentere varierende tendenser i nyere norsk musikk.

Gunnar Sønstevalds ide om å la profesjonelle musikere samarbeide med amatører er blitt realisert ved denne innspillingen.

Å se hvorledes ca. 120 musikere og sangere, amatører og profesjonelle i løpet av noen hektiske innspillingstimer, samarbeider og smelter sammen til en enhet, har vært en stor opplevelse for oss som har deltatt ved innspillingen.

Gunnar Sønstevalds verk er dypt engasjerende og viktig, ikke minst i vår tid hvor menneskerettigheter og manglende respekt for menneskeverd stadig er i fokus.

Atlanta, Georgia, USA, 1906: Lynsingen av en neger får den svarte akademikeren, folkeopplysningsforkjemperen og poeten William Edward Burghardt DuBois til å skrive «A Litany At Atlanta». Det lange prosadiktet er en flammende tale fra en neger til Vårherre, en bønn og et krav om rettferdighet, om hjelp til å ikke selv bli fortært av ondskap lik den de hvite lynsjerne utviser.

Hørstad, Norge, 1972: 208 musikere og sangere uroppfører «Litani i Atlanta. Louis Armstrong in memoriam». Gunnar Sønstevalds åtti minutter lange oratorium, komponert til DuBois' dikt i et tonespråk fundert på såvel jazz som «klassisk» samtidsmusikk. Verket møtes med ovasjoner. Komponisten hedres med Nordisk Råds Musikkpris for 1972. Deretter inntreffer Den Store Stillheten.

Tid for spørsmål her: Hvorfor gir en norsk musiker, født i 1912, seg i kast med et verk som «Litani i Atlanta»?

Og hvordan kan en såkalt kulturmasjon la et verk som dette støve ned i åtte år, før det oppføres igjen? For så nok en gang å gli inn i den tause utilgjengeligheten, riktig nok etter en radio- og TV-utsendelse?

La oss heller snu spørsmålet: Hvorfor skulle ikke nettopp Gunnar Sønstevald – 1930-tallet en av Norges ledende jazzmusikere, med uttalt beundring for svarte kolleger som Louis Armstrong og Earl Hines; seinere en av den nye samtidsmusikkens forkjempere i Norge og alltid en mann med mot og engasjement til å reagere på overgrep, fusk og fanteri – hvorfor skulle ikke nettopp kunstneren Gunnar Sønstevald gripe DuBois' dikt som et utgangspunkt?

For er det ikke mulig å oppleve «Litani i Atlanta, Louis Armstrong in memoriam» som en lojalitetserklæring til de Sønstevaldske idealer, som en kraftfull, besettende ytring med en puls som hører den oppriktige engasjerte kunst til? Når du har hørt «Litani i Atlanta», spør du ikke lenger «hvorfor».

Men Den Store Stillheten! Det skulle bli foreningen Nye Musikker i samarbeide med NRK som brøt den i 1980. Konserten var vellykket, men til tross for at et godt og tak forelå, kunne det ikke brukes som grunnlag for en plate. Opphavsrettslige hensyn stanset et slikt prosjekt. Så Stillheten senket seg nok en gang.

I forbindelse med konserten i 1980 spurte jeg Gunnar Sønstevald om hans reaksjon på Den Store Stillheten. «Den er egentlig en illustrasjon av hele situasjonen. Nåtidsmusikken møter noe som er verre enn motvilje – den møter likegyldighet. Og den savner fonalt. Når musikken fonalt, skjer det av folk i hode og andre yrker.»

Vel, Den Store Stillheten er omsider brutt. Ett av norsk etterkrigsmusikkens mest ruvende verk er tilgjengelig for alle, 12 år etter at det første gang grep sine tilhørere. Ta vel i mot det. Bruk det til å bryte stillheten, ofte.

LITANI I ATLANTA

W.E.B. DuBois:

Tilkome på Dødens Dag i Atlanta 1906.

Å, teiande Herre, Du som desse skræmelege dagane har lete våre øyro tyrste etter Di røyst, så duld i diis og løyndom

Høyr oss, O Herre! Høyr oss!

Opn Deg for oss, Dine born: våre andlet, mørke av mistru, vert spotta i Din heilagdom, Vi vender oss til Din himmel, Fader, med hender lyfte i bøn:

Høyr vårt rop, miskunnsame Herre!

Veike og vinglande er vi, menneske mellom med-menneske, Fader, ikkje betre enn dei.

Om djevelens verk vinn fram hjå oss, la då Din vreide kome over gjerningsmann og gjerning: lys dei i bann, slik vi lyser dei i bann, la dei sjølve smake alt dei har valda av vondt, og meir til:

Straff alle misgjerningar mot dei uskuldige og dei veike, mot kvinnene og heimane:

Sjå i nåde til oss, arme syndige menneske!

Men kven må endå bere den større skuld! Kven avla denne djevelens yngel! Kven fostra dei i brot og faddede dei med misferd: Kven rana og skjermde deira mødrer og mødrers mødrer! Kven kjøpte og selde deira brotsverk, kven voks seg feit og rik på dei ugjerningar styresmaktene godkjende!

Du veit det, Herre!

Fader vår, er dette Di rettferd: at den svikefulle skal setjast over den uskuldige, at ein uskuldig skal krossfestast for brotet at den skuldmann som går fri!

Å Rettferd, døm Du mellom menneske!

Kvifor bøygje våre hovud i bøn? Vi veit då at våre fedrars Gud er død! Har ikkje sjåarane fått skode inn i Himmels salar, har dei ikkje sett Din stivna, døde lekam, utstrek, sveipt i synda si svarte, floymande skodd? – attmed syndlege rekkjer av skapnader, domde til eveleg død.

Vakn opp! Vakn opp, Du som søv!

Du er ikkje død, Du har siela bort, opp det endelause ljuset sine skrånningar, gjennom fjerre solers logande holrom der klotar sviv med gode milde menn og kvinner, sterke, frie – langet bortom vårt svik, vår svarte hykling, dette skammelege støvgrand, dette hore-liv, løynt av høgferd!

Vend Deg, Herre, vend Deg til oss, la oss ikkje kjøvast i synd!

Sjå lekamens lyster, høyr ropet på blod!

Herre, lyft av oss åket!

Sjå maktsykja, høyr skrik etter gull!

Herre, lyft av oss åket!

Sjå undertrykkaren og bøddelen, høyr deira samstemde løgner!

Herre, lyft av oss åket!

Ein by, låg i barn-naud – høyr oss, Vår Herre! – og frå fanget hennar vart tvillingar fødte: Mordet og Det Svarte Flatet. Raud var midnattstimen, slag, styng, dødens skrik og vreide fylde lufta, skalv under stjernerne attved kyrkjespis som stumt strekte seg mot Deg. Og alt dette for å mette havesykja hjå dei havesjuka menn som løvner seg attom eit teppe av hemn –

Himmelske Fader, let øyro Dine opp for våre klager!

I den bleike, stille morgonen steig udåden fram for våre augo. Vi lukka øyro til og batt fast våre dirrande hender, men kva gjorde dei – vi sag dei hånlege nikk, dei sløge augnekast, høyrde ropet frå blodga kjake:

Ta dykk i akt for brotsverk! Desse spotande ord!

Kva nyttar det om vi stoggar eitt brotsverk så dei lettare kan fullføre hundre!

Å Herre, frels oss frå dette fengsel!

Sjå denne skamslegne, nedbrotne skapnad, Herre, det var ein audmjuk svart mann som sleit og sveita for den skammelege løn han fekk.

Dei seier til han: **Statt opp til ditt arbeid!**

Og han gjer så. Synda denne mannen? Nei sanneleg, men det var ein som sa at nokon visste om ein annan syndar – ein som han korkje hadde kjent eller sett.

Det er for denne mannens synd han ligg, her skamslegen, drepen – og kvinna hans utan vern mot skjemdærverk, borna utan verje mot fattigdom og vondskap.

Høyr oss, Himmelske Fader!

Kjenner Du ikkje stanken av denne helvetes-rettferd i Dine nasebor, Herre? Kor lenge skal den alltid veksande straumen av uskuldig blod brøle i øyro Dine og banke i våre hjarto, banke for hemn? På altaret Ditt skal Du legge høgt den bleike vreiden at blod-hungrande villmenn som gjer slike ugjerningar, Jahve, rettferdige hennar! – lat den brenne i helvete til æveleg tid, æveleg tid!

Forlat oss, milde Herre, vi veit ikkje kva vi seier!

Villforde er vi, og slitne av sorg, vanvetuge av varmetet hjå eit spotta, eit slege, eit slakta folk, vi tøyer oss mot arm-killene på Di herlege trone, vi lyfter hender med handjarn i klage mot Deg, Herre, vi påkallar beina at våre rava forfedrar, tårane at våre døde mødrer, blodet at Din eigen skamsfeste Sont:

Sei oss meininga med dette! Lat oss sjå tanken i det, gjev oss eit teikn!

Tei ikkje lenger, Herren vår Gud!

*Sit ikkje lenger blind, Fader vår, og dauv for alle våre bønor, mållaus framfor vår mållause liding. Er då også Du kvit, Herre, ein bleik blodlaus hjartelaus skapnad?

Å Herre, alle sorgfulles frelsar!

Forlat oss denne tanke! Forlat oss desse ord av villskap, denne spotting av Gud Herren.

– For visst er Du våre svarte fedrars Gud, og i Di sjel av sjel finst noko mjukt mørknande av kvelden, noko skuggesvalt i ei fløyels natt.

Men vi bed Deg kviskre, tale, kalle på oss, Store Gud, for Di togn er kvitnande angst i våre hjarto!

Vegen fram, Herre, vis oss vegen fram, syn oss stigen vi skal vandre.

Men kvar til? I nord er havesykje, i sør blod,

her inne ein vesal mann, der ute ein løgnar.

Kvar til? Til døden?

Amen: Ver helsa, mørke svevni!

Kvar til? Til livet? Men ikkje dette liv, Å Gud, ikkje dette! Ta denne kalken frå oss, for oss ikkje så langet ut i freisting at vi brest, inne i oss er denne grinnande gnagande uro, vi vil ikkje lyde den røysta, men skjelv at den dagen kan kome – og den er raud, Å Gud, ein raud og skræmeleg skapnad.

Sela!

– Langt i aust skjelv ei stjerne.

Min er hemmen, eg kjem med straff, seier Herren!

Herre, lat viljen Din råde!

Kyrie Eleison!

Herre, fra vår munn kom desse ustøe, bedande ord.

Vi naubed Deg: Høyr oss Herre!

Stilt bøygje vi hovud til kvinners sukk og små borns klage.

Vi naubed Deg: Høyr oss Herre!

Våre røyster søkk inn i natt og tagnad.

Høyr oss, Fader vår!

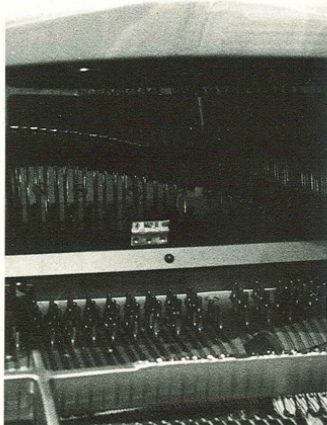
I natta, **Gud** for vårt gudlause land:

Amen!

I tagnad, Å teiande Gud!

Sela!

(Til norsk ved Paal-Helge Haugen).

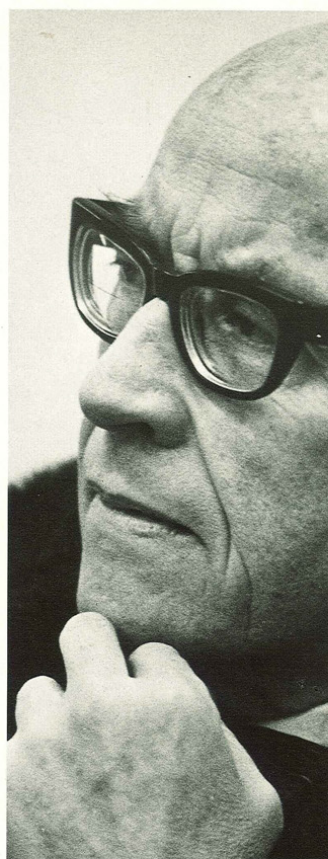
GUNNAR SØNSTEVOLD.

Gunnar Sønstevoll er født i 1912 i Elverum. Han ble på 30-tallet kjent som en fremragende jazzpianist, og hans befatning med jazz kan klart spores i hans verker. Et eksempel på dette finnes bl.a. i komposisjonen «Crico», her kombineres jazzelementer med toltonemusikk (Philips 6765002). Sønstevoll oppholdt seg i Sverige under krigen, hvor han kom i kontakt med den kjente Måndagsgruppen. Han var også privatelev av Hilding Rosenberg. Gunnar Sønstevoll kom tilbake til Norge etter krigen med mange verker og stor erfaring bak seg. Vi kjenner bl. a. komposisjonene «Basso Ostinato» for klaver, en strykekvartett og sist, men ikke minst filmmusikk. Det er særlig på filmmusikkens område Gunnar Sønstevoll har gjort seg gjeldende. Vi kjenner godt filmer som «Kampen om tungtvannet», «Englandsfarene», «Nodlanding» og «De dødes tjern». Vel «etableret» som en av våre mest spennende komponister drar han med hele sin familie til Wien, hvor hele familien gjennomførte det akademiske studium ved Musikkakademiet der. Etter sju års opphold i Wien er hans musikk for en stor del preget av streng toltoneteknikk. Han var den første komponist i Norge som eksperimenterte med elektroniske virkemidler.

KATJA MEDBØE

Katja Medbøe har, etter avsluttet Statens Teaterskole i 1969, vært fast ansatt på Nationaltheatret hvor hun har hatt mange bærende roller både i det moderne og det klassiske repertoar. Hun har også vært tilknyttet D.N.S. Bergen, hvor hun hadde flere krevende oppgaver. Vi husker henne fra Nini Roll Ankers «Den som henger i en tråd» på fjernsynet, fra «Jenny» av Sigrud Lindset, og som en av hustruene i spillefilmen «Hustruene». Hun har en kjent stemme fra radioen, hvor hun har hatt utallige opplesninger.

KNUT NYSTEDT

er en av norsk musikklivs sentrale personer etter den annen verdenskrig. Med sin sjeldne musikalske allsidighet har han stått i første rekke både som komponist, dirigent og organist. Han er født i Oslo i 1915, hvor han også fikk sin grunnleggende utdanning ved Musikkonservatoriet. Blant hans lærere finner vi bl. a. Arild Sandvold (orgel), Øyvind Fjeldstad (dirigering), Per Steenberg og Bjarne Brustad (teori, komposisjon). Han debuterte som organist i 1938, og i 1945 fant hans debut som orkesterdirigert sted. Fra 1946 til 1982 har Nystedt vært organist i Torshov kirke i Oslo, foruten at han har opptrådt hyppig som orgelsolist både i inn- og utland. Han var medstifter av og har dirigert Det Norske Solistkor siden starten i 1950, og Nystedt har også i en årrekke undervist i kordireksjon ved Universitetet i Oslo. Han har i flere år vært gjesteprofessor i USA, ved Berea College, Kentucky, og Augsburg College, Minneapolis. Nystedt har vært formann og styremedlem i en rekke musikkorganisasjoner, og han har mottatt norske og utenlandske æresbevisninger.

SÆTRE PIKEKOR

Sætre pikekor, som ledes av Torgeir Hansen, ble i 1977, og er sammensatt av sangere fra Sætre i Koret har spesialisert seg i framføring av samtidige og har gitt konserter både inn- og utenlands, og flere priser, bl. a. NRK's landskonkurranse 4 år på (1980-1984). Etter korets 5 års jubileum, ble det et barnekor på 40 medlemmer og et ungdomskor.

DET NORSKE SOLISTKOR

Det Norske Solistkor ble opprettet i 1950, og ble begynte norsk korsang å utvikle seg mot et internt og profesjonelt nivå. Dirigenten og initiativtakere Nystedt så det som en av korets aller viktigste og presentere ukjent og vanskelig tilgjengelig musikk av de trettifem år som har gått siden den gang, i gitt det norske publikum god anledning til å følge den enorme utviklingen som fant sted innen kor: 60-tallet, da vår tids komponister så hvilke utforsklanglige muligheter som lå på det fonetiske om koret er blant de fremste her i landet og har vunnet nasjonalt ry på sine mange turneer rundt i verden.

SANDVIKA STORBAND

Sandvika Storbånd ble startet i 1970. Orkesteret som landets ledende med blant annet to plateinnspillinger i eget navn, deltakelse på flere festivaler og opptak og fjernsyn i hele Norden. Orkesteret har spilt med rekke norske og utenlandske solister og har dessuten samarbeidet med kor og ballettgruppe.

Besetning pr. 1.2.1985:

Kapellmester	Rolf Hiort Schøy
1. Trumpet/flygelhorn	Morten Brønne
1. Trumpet/flygelhorn	Erik Halvorsen
2. Trumpet/flygelhorn	Ivar Rogeborg
3. Trumpet/flygelhorn	Øystein Bøhler
4. Trumpet/flygelhorn	Per Høgland
1. Trombone	Bjørn Tveøy
2. Trombone	Torgeir Vethe
3. Trombone	Øystein Vethe
4. Basstrombone	Arne Opsahl
1. Altsax	Kåre Lochsen
2. Altsax	Sigurd Nordstad
1. Tenorsax	Trond Mathiesen
2. Tenorsax	Gunnar Jordfald
Baryton sax	Knud Pettersen
Piano/el. piano	Helge Ålefjær
El. gitar	Knud Mikalsen
Bass/el. bass	Helge Ellingsen
Trommer	Jens Ivar Dagest
Congas/perc.	Stein Stubberud

BÆRUM SYMFONIORKESTER

Ble stiftet i 1951 under navnet Bærum Orkester. Det har hele tiden bestått av amatørmusikere og fremdeles medlemmer som har vært med siden. Medlemstallet er nå normalt ca. 60. Musikere i alderen mellom 13 og 75 og fra de forskjellige Orkesteret har vært i jevn fremgang og har etterfget opp et bredt repertoar av tradisjonell symfonimusikk, men har også hatt samtidsmusikk på programmet. Det har gjennom årene engasjert en rekke musikere og sangere som solister. Orkesterets fadirigert er Arne Novang, som også innstuderte cpartiet i dette opptaket.